

GAZDASÁGI
VERSENYHIVATAL

VERSENYTANÁCS

Vj-162/2006/8.

A Gazdasági Versenyhivatal Versenytanácsa a Fővárosi Közterületi Parkolási Társulás (Budapest) eljárás alá vont vállalkozás ellen gazdasági erőfölénnyel való visszaélés miatt indult versenyfelügyeleti eljárásban a bejelentő által 7. sorszámon előterjesztett jogorvoslati kérelem alapján meghozta az alábbi

v é g z é s t

A Versenytanács a 6. sorszámú végzést helybenhagyja.

A végzés ellen, annak kézhezvételtől számított 8 napon belül a Gazdasági Versenyhivatalnál előterjesztendő, de a Fővárosi Bírósághoz címzett jogorvoslati kérelemmel lehet élni.

I n d o k o l á s

I.

A Gazdasági Versenyhivatal az eljárás alá vont Fővárosi Közterületi Parkolási Társulás ellen 2006. november 3-án indított versenyfelügyeleti eljárást annak kivizsgálására, hogy az eljárás alá vont Társulás a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (továbbiakban: Tpv.) 21. §-ába ütköző magatartást tanúsít-e azáltal, hogy a parkoló-díj megfizetése tekintetében nem biztosított különböző, a fizetendő díj összegére kiható lehetőségeket (mobiltelefonon keresztül való díjfizetés), illetve az előre megváltott parkolási jegyen feltüntetett időpont előtt távozó fogyasztók részére nem téríti vissza a díjkülönbözetet.

II. Tényállás

1. A Társulás, mely önkormányzati költségvetési intézmény, a Fővárosi Önkormányzat és az V. kerületi önkormányzat társulásaként 1996. április 19-én kezdte meg működését Budapest V. kerületének közigazgatási területén lévő közterületi parkolóhelyek üzemeltetésének és ellenőrzésének biztosítása érdekében.

2. A helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvény (a továbbiakban: Ötv.) 63/A. §-ának h) pontja értelmében a fővárosi önkormányzat rendeletében szabályozza a főváros parkolási és parkolás-gazdálkodási rendszerét, a kiemelten védett és védett parkolási övezeteket, az alkalmazható várakozási díjak megállapítását, a közterület-használatot és a közterület rendjét, továbbá a közterület-felügyelet szervezetét és feladatait.

3. Az Ötv. felhatalmazása alapján a fővárosban a Budapest főváros közigazgatási területén a járművel várakozás rendjének egységes kialakításáról, a várakozás díjáról és az üzemképtelen járművek tárolásának szabályozásáról szóló 19/2005. (IV.22.) Főv. Kgy. rendelet (továbbiakban: R.) szabályozza a parkolás rendszerét, mely jogszabály 2005. július 1-jén lépett hatályba.

Az R. 6. számú mellékletének III. Technikai feltételek 2., 3. és 4. pontja vonatkozásában az R.-t hatályba léptető R. 62. § (1) bekezdése úgy rendelkezett, hogy a fent írt pontok hatálybaléptetését külön rendelet rendezi, vagyis ezek nem léptek hatályba.

4. Az R. 17. § (1) bekezdése szerint a KRESZ 17. § (1) bekezdésének e/2 pontjában meghatározott módon kijelölt, és az R. 3. sz. mellékletében megállapított olyan körülhatárolt terület minősül várakozási övezetnek, amely munkanapokon 8.00 és 18.00 óra között, díjfizetés ellenében - legfeljebb 3 vagy 4 óra időtartamig vagy időtartam korlátozása nélkül - használható várakozásra.

5. Az R. 21. § (1) bekezdése értelmében a várakozási övezet területén, illetve a közúti várakozóhelyen a várakozási díjat az alábbi módon kell fizetni:

- a) az abban a díjövezetben elhelyezett parkolójegy kiadó automatánál, a megállást követően haladéktalanul, külön felhívás nélkül, vagy
- b) mobiltelefonos parkolási díjfizetési rendszer használatának esetén annak megindításával a megállást követően haladéktalanul, külön felhívás nélkül, vagy
- c) kézi beszedésű parkolójeggyel.

Az R. rendelkezett a minimálisan fizetendő várakozási díjról is. Az R. 21. § (1) bekezdése értelmében, az R. 21.§ (2) szerint, a minimálisan fizetendő várakozási díj összege az adott területen érvényes díj alapján számított 15 percnél megfelelő összeg.

6. Az R. 27. § (1) bekezdése külön szól a fizető várakozóhelyekről. Eszerint fizető várakozóhelyek a védett övezetek és a várakozási övezetek területén kívül eső, a KRESZ 17. § (1) bekezdésének e) pontjában meghatározott módon kijelölt olyan közúti várakozóhelyek, ahol a jelzőtáblán vagy a jelzőtábla alatt elhelyezett kiegészítő táblán felirat jelzi, hogy a várakozás díjfizetéshez kötött.

7. Az R. kimondja, hogy fizető várakozóhelyeken csak a rendeletben meghatározott díj megfizetése ellenében szabad várakozni (R. 28. § (1) bekezdés).

Az R. 28. § (2) bekezdés értelmében a fizető várakozóhelyeken a díjat parkolójegy kiadó automatánál váltott parkolójeggyel, vagy a mobiltelefonos parkolási díjfizetési rendszer használatának esetén annak megindításával a várakozás megkezdésekor haladéktalanul, és külön felhívás nélkül, illetve kézi díjbeszedésű parkolójeggyel kell megfizetni.

A Rendelet X. fejezete (R. 47. §-48. §) tartalmazza a várakozási övezetek besorolását. A kiemelt, I., II., III. díjtételű övezeteket a 4.számú melléklet részletezi úgy, hogy ezen belül a fizető várakozóhelyek díjtételeit járműfajtanként is meghatározva jelöli meg az óránként fizetendő várakozási díjat (alapdíj) és a kötelező szorzószámokat övezetenként lebontva.

Az R. 48. § (4) bekezdése lehetővé teszi, hogy a fenti módon meghatározott díjtól forgalomtechnikai okokból el lehessen térni. Az eltérésről és annak mértékéről – mely legfeljebb 50% lehet – a főpolgármester dönt.

Az R. - különös szabályként nevesítve - szól az évi lakossági kedvezményes várakozási díjról (R. 49. §), kimondva azt is, hogy az érvényességi idő lejártá előtt visszaadott hozzájárulás esetén az időarányos kedvezményes várakozási díjat a hozzájárulást adó köteles visszafizetni.

A várakozás kisebb időegységére, így az óránként fizetendő díjra nézve, az R. nem tartalmaz eltérést megengedő szabályt a már írt, minimálisan fizetendő várakozási díj

összegén túl (ami az adott területen érvényes díj alapján számított 15 percnél megfelelő összeg).

8. Az R. 6. sz. melléklete szabályozza a parkolás üzemeltetési rendszer feltételeit, illetve a III. pont szól a Technikai feltételekről, beleértve – a más szabályokkal együtt hatályba nem lépett 1. pontot, ami a jegykiadó automatákról, a 2. pontot, ami az egységes mobiltelefonos parkolási díjfizetési rendszerről, valamint a 4. pontot, ami az elszámoló központra vonatkozó alapvető elvárásokról szól, és amely utóbbi pont értelmében a Fővárosi Önkormányzat az elkülönült parkolási üzemeltetők közötti parkoló kártya és mobiltelefonos díjfizetési rendszer elszámolásához, nonprofit alapon működő elszámoló központot hoz létre.

9. A Rendelet 7. pontban írt, hatályba nem lépett rendelkezései később, a 39/2006. (VII. 14.) Főv. Kgy. rendelet 10. §-ával, 2006. július 14-én léptek hatályba olyan szabályozás mellett, hogy a Fővárosi Önkormányzat az egységes mobiltelefonos parkolási díjfizetési rendszert kötelezővé teszi, és azt a parkolás-üzemeltetők a rendelet hatálybalépésétől számított 180 napon belül – azaz 2007. január 14-től - kötelesek alkalmazni (6. sz. melléklet II.2. b) pont). (A Fővárosi Önkormányzat az elkülönült parkolási üzemeltetők közötti parkoló kártya és mobiltelefonos díjfizetési rendszer elszámolásához szükséges nonprofit alapon működő elszámoló központot a korábbi szabályozásból adódóan és a fenti jogszabályi rendelkezéssel összhangban – mely már nem szólt az elszámoló központról - nem hozta létre.)

10. Az eljárás alá vont Társulás a megszabott 180 nap alatt megalapozta a mobiltelefonos díjfizetés lehetőségét, ami lehetővé teszi a tényleges parkolási idő kifizetését, tekintettel arra, hogy a felhasználó indítja és állítja le a díjfizetést.

III.

Eljárás alá vont vállalkozás álláspontja

11. Az eljárás alá vont Társulás előadta, hogy költségvetési szervként nem rendelkezik saját nyereséggel, az üzemeltetési költségek levonása után fennmaradó pénzmaradvány teljes összegét átutalja a tulajdonos önkormányzatok számára, vagyis a parkolási nyereséget a tulajdonos önkormányzatok használják fel.

A parkolási rendszer üzemeltetését szabályozó jogszabályok rendkívül szűk mozgásteret adnak a Társulás mérlegelésre. A Társulás nem térhet el a jogszabályoktól, a rá vonatkozó előírásokat: nem terjesztheti ki, illetve nem szűkítheti a díjat fizetők körét.

A Társulás mérlegelési körébe tartózoan csak arról dönthet, hogy egy esetleges peres eljárásban, hogy milyen további követelést támaszt a Ptk. alapján (késedelmi kamat), illetve joga van a felhalmozott pótdíjhátralék megfizetésének módjáról megegyezni az adóssal (részletfizetés, halasztás). Az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény 108. § (2) bekezdése alapján ugyanakkor a Társulásnak nincs hatásköre a rendeletben előírt pótdíj összeg csökkentésére, elengedésére sem mérlegelése vagy a méltányosság körében.

12. A Társulás nem rendelkezik gazdasági erőfölénnyel, hiszen a parkolási díjakt, pótdíjakat, a díjfizetés módját és részletes technikai feltételeit a 19/2005. (IV.22) Főv.Kgy. sz. rendelet szabályozza. Ezen rendeletről eltérni nincs lehetőségünk.

13. Visszaélést nem valósított meg.

13.1. A díjfizetés lehetséges módjait a mindenkori fővárosi rendelet határozza meg. 2006. október 24 óta az V. kerület teljes területén működik a mobil telefonos parkolási díjfizetés. A szolgáltatást közbeszerzési eljárás keretében elnyert szerződés alapján az Első Mobilfizetés Elszámoló Zrt. (1143 Budapest, Hungária köz 5.) nyújtja. Korábban azért nem volt mobil telefonos díjfizetés, mert a főváros rendelete másként rendelkezett. - Csatolta korábbi levelezését, mely arra kereste a választ, hogy milyen lehetősége van a Fővárosi Önkormányzat aktív jogalkotási tevékenysége nélkül, saját hatáskörben a mobil fizetéses rendszer bevezetésére. Budapest Főváros főjegyzőjének 2006. május 17-i leveléből egyértelműen kiderült, hogy már a jogalkotó is el kívánt állni azon korábbi szándékától, hogy saját hatáskörben hozzon létre a mobil fizetési rendszert kiszolgáló rendszert. A levél egyben előre vetítette a későbbi rendeleti szabályozást is.

13.2. A várakozási díj összegét, és a fizetésének módját (automatából történő jegyváltás a várakozás megkezdésekor, vagy mobiltelefonos rendszer igénybevétele), és a minimálisan fizetendő díjat rendelet írja elő. Jogszabály határozza meg a parkolás-üzemeltetés rendszerének területi, technikai, pénzügyi és jogi feltételeit is. Nincs lehetőségünk a parkolási díjak, pótdíjak mértékének, beszedési formájának változtatására, mivel ezeket rendeletek szabályozzák.

Az esetleges panaszok elbírálása szigorúan jogszabályokhoz kötött. Méltányosság gyakorlására, vagy mérlegelésre az Áht. fent említett szabálya alapján - az önkormányzatok jogszabály értelmezése alapján - nincs mód.

A közterületi parkolásra jogosító, előre megváltott parkolási jegyek időarányos árának visszafizetése, ismereteik szerint, sehol nem tartozik az üzemeltetők által kínált lehetőségek közé. Magyarországon egyetlen üzemeltetőnél sem lehet az előre kifizetett díjból.

Fentiek alátámasztására előadta, hogy a közterületi parkolásra jogosító, előre megváltott parkolási jegyek időarányos árának visszafizetése, ismereteik szerint, sehol nem tartozik az üzemeltetők által kínált lehetőségek közé Magyarországon. A türelmi dőre előadta, hogy pl. 2005. július 1-től a minimális parkolási idő 15 perc volt, ami 1 óránál hosszabb időre váltott jegy esetén 15 percnél, ennél rövidebb időre váltott jegy esetén 5 perc türelmi időnek felelt meg. 2006. január 2-től a minimális parkolási idő 30 forint volt, ami az V. kerületben 6-8 perc közötti türelmi időnek, 1 óránál hosszabb időre váltott jegy esetén 15 percnél felelt meg, míg ennél rövidebb időre váltott jegy esetén 5 perc türelmi időt jelentett. Álláspontja szerint a minimális várakozási idő módon való meghatározása a közterületi parkolási díj szolgáltatás jellegét erősíti.

Előadta továbbá, hogy a kifizetett, de végül teljes mértékben igénybe nem vett parkolási időről nincs mérhető, értékelhető adat, mivel a gépjárművek érkezését és távozását, és az esetleges túlfizetést nem regisztrálja semmi. Megjegyezte, hogy a fizetés történhet 5-10-20-50-100 forintos érméssel, és parkoló kártyával is, vagyis a fogyasztó képes bemérni azt, hogy mennyi időt tölt és fizet.

A visszatérítés visszaigénylésére indokoltan (beleértve minden fővárosi és vidéki üzemeltetőt) nincs mód, függetlenül attól, hogy jegykiadó automatánál, vagy előre váltott és a járművezető által érvényesített parkolási jeggyel történt a díjfizetés. Az Európai Parkolási Szövetség tagszervezetei között sem ismerünk ilyen lehetőséget.

A közterületen az ellenőrző személyzetnek nincs módja, hogy megítélje, meddig fog még várakozni a gépjármű, csak azt tudja ellenőrizni, hogy az adott időpontban van-e érvényes jegye. Az V. kerületben 6100 férőhelyet 25-30 személy ellenőrzi, nem lehet tehát minden gépjármű mozgását regisztrálni. Technikailag és pénzügyileg sem oldható meg, hogy a megváltott parkolójegy lejárt előtt visszaérkező járművezető az üzemeltető erre felhatalmazott emberétől visszakérje a le nem parkolt idő díját (és ezzel együtt természetesen visszaadja a parkolójegyet, hogy azt más ne használhassa fel).

Hivatkozott arra, hogy az 1992. évi LXXIV. törvény 70. § (2) pont c) bekezdés értelmében: „Nem kell nyugtát kibocsátani a: ... c) kezelőszemélyzet nélküli automatából teljesített

termékértékesítés, illetve kezelőszemélyzet nélküli automata berendezés igénybevételével regisztrált szolgáltatás esetén. "

A jegykiadó automatás közterületi parkolási rendszer és a sorompós jellegű rendszerek közötti különbséget akként nevesítette, hogy az, hogy utóbbi esetben van technikai lehetőség van a várakozási idő pontos mérésére. Ennek ellenére a sorompós rendszereknél (garázsok, parkolóházak) a legtöbb üzemeltető minden megkezdett órát egész órának számol el.

IV.

A vizsgálói döntés

14. A Szolgáltatási Iroda az eljárást megszüntette a Tpvt. 71/A. § alapján.

14.1. Nem látott megállapíthatónak visszaélészerű magatartást azzal összefüggésben, hogy a Társulás 2005. július 14. és 2006. október 24. között nem vezette be a mobiltelefonos fizetési rendszert. Álláspontja szerint a jogszabályi környezet bizonytalansága – a fővárosi rendelet által kilátásba helyezett fővárosi közös elszámoló központ létrehozásának elmaradását, valamint ezzel összefüggésben a közös fővárosi parkoló kártya és egységes mobiltelefonos fizetési rendszer kialakításának késedelmét – ésszerű és méltányolható indoknak minősült a tanúsított magatartás vonatkozásában (Tpvt. 21. §). Előbbiekre tekintettel a gazdasági erőfölényének vizsgálatát sem látta indokoltnak.

14.2. Arra nézve, hogy megvalósult-e visszaélészerű magatartás a vonatkozásban, hogy a parkoló-automatán keresztül megváltott parkolójegyen szereplő lejáratú időtartam előtt távozó autós számára a Társulás nem téríti vissza a fel nem használt időtartamnak megfelelő összeget, úgy foglalt állást, hogy a vizsgálat felmérte, miszerint egy ilyen, a visszatérítést lehetővé tevő rendszer bevezetése nagymértékű többletköltséget jelentene az üzemeltetőre nézve, amelyet aztán az üzemeltető, illetve az azt létrehozó önkormányzat - jogosan - továbbháríthatna a fogyasztóra, amivel a jelenlegi szolgáltatás jelentősen megdrágulna.

A nem jól körülhatárolható, viszonylag átláthatatlan várakozási helyszíneken a parkolás megkezdésének és befejezésének ideje nehezen követhető nyomon és nehezen ellenőrizhető, miből eredően minél inkább közelíti a díjfizetési rendszer a pontosságot, és a

használatarányosságot, annál nagyobb beruházási, ellenőrzési és adminisztrációs költségekkel kell számolni.

A jelenlegi, kevésbé pontos, általánoszerű díjfizetés, a pótdíjak, valamint az ellenőrzés módszerének és gyakoriságának megfelelő kombinációja optimális végeredményt ad az utcák és terek várakozási célú használatával összefüggő közlekedésszervezés, valamint bevételszerzés szempontjából. A fizetési rendszer (mint módszer) lényege a viszonylagos egyszerűség és az ezzel összefüggő alacsony beruházási, működési és ellenőrzési költségszint, ami azzal jár, hogy mind a túlfizetés, mind az alulfizetés esetén bekövetkezhet pontatlanság, vagyis a tényleges használattal nem arányos díjfizetés mind az igénybevevő, mind pedig a díjbeszedő szempontjából. Amennyiben a fogyasztó nem jól becsüli fel a várakozás szükséges idejét ez túlfizetéssel, vagy alulfizetéssel járhat, utóbbival arra tekintettel, hogy az ellenőrzés szükségszerűen időszakosan történik, és ha eközben távozik az alulfizető igénybevevő, ezt következmény nélkül megteheti.

A parkolóházak, mint létező várakozási alternatívák sem a tényleges használat arányos fizetési rendszereket működtetnek jellemzően (időegységek alapján számítanak fel parkolási díjat), tehát rendszer velejárója a túlfizetés gyakorlat. A kockázatok csökkentése érdekében lehetőség van alternatív megoldások (más parkolási helyszínt, parkolóházakat, magánszolgáltatókat, esetleg más közlekedési eszközt) választására.

Fentieket figyelembe véve a végzés nem találta indokolatlannak és kivételesnek a Társaság azon magatartását, hogy nem működtet túlfizetést kiküszöbölni képes ellenőrzési és adminisztrációs rendszert (Tpvt. 21 .§).

V.

Jogorvoslati kérelem

15. A bejelentő 7. sorszám alatt jogorvoslati kérelmet terjesztett elő.

15.1. Kifogásolta, hogy a 6. sorszámú végzés azt az álláspontot foglalta el, miszerint „Minél inkább közelíti a díjfizetési rendszer a pontosságot, a használatarányosságot, annál nagyobb beruházási és ellenőrzési és adminisztrációs költségekkel kell számolni”. Álláspontja szerint a mai technikai színvonal a megállapítást nem teszi indokoltá.

15.2. Sérelmezte továbbá az indokolás azon megállapítását, hogy „Kétségtelen, hogy az előre rosszul becsülhető időtartamok esetén szinte kizárólag a fogyasztó járhat rosszul” azzal, hogy a kitétel ellentétes a versenytörvény céljával.

VI.

A Versenytanács döntése

16. A Versenytanács jogorvoslati kérelmet annak tartalma (KET 34. § (1) bekezdés) alapján bírálta el a Tpv. 82.§ (1) és (2) bekezdése alkalmazásában.

A fellebbezésként előterjesztett jogorvoslati kérelem tartalmából azt állapította meg, hogy azáltal, hogy a jogorvoslati kérelem a 6. sorszámú végzés azon részét sérelmezte, miszerint - „minél inkább közelíti a díjfizetési rendszer a pontosságot, a használatarányosságot, annál nagyobb beruházási és ellenőrzési és adminisztrációs költségekkel kell számolni”, ami álláspontja szerint a mai technikai színvonal mellett nem indokolt -, a bejelentő a 6. sorszámú végzés azon részét kérte érdemben felülvizsgálni, mely a már megvett parkolójegy visszatérítésével kapcsolatos, a Társulás által kifejtett magatartást nem tekintette jogellenesnek.

Ugyanezen magatartással összefüggésben támadta a jogorvoslati kérelem az indokolás azon megállapítását is, hogy „Kétségtelen, hogy az előre rosszul becsülhető időtartamok esetén szinte kizárólag a fogyasztó járhat rosszul”, mely megállapítás szerinte ellentétes a versenytörvény céljával.

17. Az eljárás alá vont vállalkozás védekezésére tekintettel – a 6. sorszámú végzéssel ellentétben - a Versenytanács először azt vizsgálta, hogy a Tpv. 1. §-a értelmében - mely szerint a törvény hatálya a természetes, a jogi személyek, valamint a jogi személyiség nélküli gazdasági társaságok piaci magatartására terjed ki, kivéve ha törvény másként rendelkezik - a vizsgált magatartásra kiterjed-e a Tpv. hatálya.

Előrebocsátja a Versenytanács, döntésénél arra volt figyelemmel, hogy a gyakorlata szerint a Tpv. 1. §-ban foglalt főszabály - azaz, hogy a piacon érvényesülő magatartások a Tpv. tárgyi hatálya alá tartoznak - alóli kivételnek tekinthető az a törvényi fordulat, miszerint piaci magatartás esetén csak az esetben nem állapítható meg a törvény tárgyi hatálya, „amennyiben törvény eltérően rendelkezik”. Álláspontja szerint ezen jogszabályhely azt a jogalkotói szándékot fejezi ki, hogy bár a Tpv. az általános, a jellemzően minden gazdasági

szektorban irányadó viselkedési kódex, ettől törvény eltérően rendelkezhet. A Tpv. 1. §-ában írt kivétel-szabálynak törvényben kell testet öltenie, vagy legalábbis arra (egyértelműen) visszavezethetőnek kell lennie, illetve kétséget kizáróan ki kell tűnnie annak a kivételes jogalkotói szándéknak, mely a versenytörvény főszabályként való érvényesülésének gátat kíván szabni.

A Tpv. -ben foglalt tilalmak továbbá nem érvényesíthetők, ha az adott, vizsgált magatartás állami intézkedés egyenes következménye, vagyis alapvetően hiányzik a magatartás piaci, gazdasági jellegéhez szükséges autonómia. Amennyiben az állami intézkedés befolyással van ugyan a piaci magatartásra, de hagy mozgásteret a szabad vállalati döntésnek, akkor a Tpv. (adott esetben tiltó) rendelkezése alkalmazható és ez utóbbi körülmény legfeljebb a kiszabható bírság összegének megállapításakor veendő figyelembe az állami közrehatás enyhítő körülményként (Vj-100/2003).

18. A Versenytanács szerint, bár az eljárás alá vont vállalkozás díjakkal kapcsolatos magatartása a piacon érvényesül és meghatározza a vele ráutaló magatartással szerződést kötő fogyasztók magatartását is, a magatartás nem tartozik a Tpv. tárgyi hatálya alá, mivel törvényből következő (Ötv. 63/A.§-ának h) pontja), azon alapuló jogszabály (R.) vonatkozik az általa e körben tanúsítható magatartásra.

Az R. megszabja a kötelezően érvényesíthető és érvényesítendő díjat, beleértve a minimum időre eső díjat is, és nem hagy teret arra nézve, hogy az eljárás alá vont vállalkozás egyedileg akar rendszerszerűen, akár méltányosságból eltérjen a rá és a fogyasztókra nézve övezetenként, járműkategóriánként és adott időre meghatározott, kötelező díjaktól, illetve azok érvényesítésének módjától, beleértve az esetleges visszatérítést is. A szabályozás kogens (vagyis nem diszpozitív) e vonatkozásban.

Megjegyzi a Versenytanács, hogy a parkolóórákra vonatkozó jogszabályi rendelkezés nem teszi kötelezővé a minimum díjon felüli fizetést, vagyis a fogyasztónak módjában áll megbecsülni és meghatározni az általa kívánt várakozási időt.

Tény, hogy az R. kifejezetten nem tiltja a parkolásra igénybe nem vett díj visszafizetését sem. A jogszabály kötelező rendelkezések melletti hallgatása azonban a Versenytanács szerint nem értékelhető úgy - fentieket is figyelembe véve -, hogy ez utóbbi körben (közvetve) megteremti az eljárás alá vont döntési autonómiáját, mivel az Ötv. és az R. vonatkozó rendelkezéseinek együttes értelmezése alapján az állapítható meg, hogy a díjra

vonatkozó szabályozási normák teljes körűen meghatározzák az eljárás alá vont magatartását a rá és a díjra nézve közvetlenül megfogalmazott szabályok alapján.

Ezen - az önmagában nem feltétlenül fogyasztóbarát - piaci helyzeten változtat a mobiltelefonos jegyvétel, melynek igénybe vételére jelenleg már mód nyílik.

19. A Tpv. 71/A. § alapján a vizsgáló a hivatalból indított versenyfelügyeleti eljárást akkor szünteti meg végzéssel, ha a Tpv. 70. § (1) bekezdésében írt, a vizsgálat elrendelésére okot adó feltételek nem állnak fenn, továbbá ha a vizsgálat során beszerzett bizonyítékok alapján nem állapítható meg törvénysértés, és az eljárás folytatásától sem várható eredmény.

A Tpv. 70. § (1) bekezdés első fordulata alkalmazásában a tárgyi hatály hiánya azt jelenti, hogy a 70. § (1) bekezdésében meghatározott feltételek nem állnak fenn, vagyis nincs olyan magatartás, ami sérthetné a Tpv. rendelkezéseit.

A tárgyi hatály hiánya természetesen azzal is jár, hogy a Tpv. tárgyi hatálya alá nem tartozó magatartás miatt hiányzik a Gazdasági Versenyhivatal eljárási jogosultsága is, vagyis nincs helye versenyfelügyeleti eljárás megindításának és lefolytatásának.

Fentiek következtében a Versenytanács – fenti indokolással, mellőzve az ott írt indokokat – a Tpv. 82. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta a 6. sorszámú végzést.

Megjegyzi, hogy az esetben, ha jogsértés hiánya lenne megállapítható, a Tpv. 77. § 81) bekezdés i.) pontja szerint határozatot kell hozni, vagyis ilyen esetben nincs helye az eljárás vizsgáló általi, végzéssel történő megszüntetésének.

Budapest, 2007. február 5.